

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 23

DOM
2013-09-10
Jönköping

Mål nr
B 2053-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Eksjö tingsrätts dom den 4 juli 2013 i mål nr B 794-13, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Anders Brokelind, Åklagarkammaren i Jönköping

Motpart (Målsägande)

Feta Ademi, Parallellgatan 23, 576 33 Sävsjö

Ombud och målsägandebitråde: Advokaten Gustaf Ljunggren
Advokatfirman Advis HB, Missionsgatan 2, 573 33 Tranås

Klagande (Tilltalad)

Mohammed Mohammed Badran, 731022-5797, statslös
Villagatan 4, 576 36 Sävsjö
Frihetsberövande: Häktad

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Christian Berntö
Berntö Advokatbyrå, Box 305, 573 24 Tranås

SAKEN

Människorov m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens dom.

Mohammed Badran ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Gustaf Ljunggren får, efter justering för felräkning i ingiven kostnadsräkning, ersättning av staten med 21 213 kr. Av beloppet avser 13 662 kr arbete, 2 850 kr tidsspillan, 458 kr utlägg och 4 243 kr mervärdesskatt.

Christian Berntö får ersättning av staten med 58 580 kr. Av beloppet avser 27 324 kr arbete, 17 100 kr tidsspillan, 2 440 kr utlägg och 11 716 kr mervärdesskatt.

Dok.Id 177847

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2223 550 02 Jönköping	Hovrättsgränd 4	036-15 69 00 E-post: gota.hovratt@dom.se www.gotahovratt.se	036-15 65 36	måndag – fredag 08:00-16:00

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Mohammed Badran har yrkat att hovrätten ska frikänna honom från ansvar för människorov och våldtäkt eller, i vart fall, mildra påföljden. Han har även yrkat att hovrätten ska avslå Feta Ademis skadeståndsyrkande.

Åklagaren och Feta Ademi har motsatt sig att tingsrättens dom ändras.

Feta Ademi har biträtt åtalet även i hovrätten.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL**Utredningen i hovrätten**

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. Den muntliga bevisningen har lagts fram genom uppspelning av förhören i tingsrätten.

Därutöver har åklagaren som skriftlig bevisning åberopat kartor (s 14-17 i tingsrättens aktbilaga 28), fotografier på Mohammed Badrans skador (s 88-89 och 93 i tingsrättens aktbilaga 28) och promemoria – tidsaxel över händelseförlopp (s 18 i tingsrättens aktbilaga 28). Mohammed Badran har som skriftlig bevisning åberopat fotografi på Feta Ademis naglar (s 101 i tingsrättens aktbilaga 28), fotografi på Feta Ademis telefon (s 63 i tingsrättens aktbilaga 28) samt del av journalhandling och rättsintyg (s 109 och 115 i tingsrättens aktbilaga 28).

Hovrättens bedömning

I enlighet med tingsrättens dom, som inte har överklagats i denna del, har Mohammed Badran gjort sig skyldig till rattfylleri.

När det gäller åtalet för människorov och våldtäkt gör hovrätten samma bedömning av bevisningen i målet som tingsrätten har gjort. Det innebär att även hovrätten, av de skäl som tingsrätten har angett, lägger Feta Ademis berättelse till grund för

bedömningen av vad som har inträffat. Härigenom är det, som tingsrätten har konstaterat, utrett att Mohammed Badran, med uppsåt att utsätta Feta Ademi för våldtäkt, har bemäktigat sig och fört bort henne genom att dra in henne i ett fordon samt att han därefter har sexuellt förgripit sig på henne på det sätt som åklagaren har påstått i sin gärningsbeskrivning. Gärningarna ska rubriceras som våldtäkt och människorov, som ska bedömas som mindre grovt.

Hovrätten instämmer även i tingsrättens bedömning när det gäller brottslighetens samlade straffvärde, val av påföljd och straffmätning. Inte heller i frågan om skadestånd gör hovrätten någon annan bedömning än tingsrätten. Tingsrättens dom ska därför fastställas.

Mohammed Badran döms nu för bl.a. våldtäkt. För detta brott är minimistraffet enligt lag fängelse i två år. På grund av detta och eftersom det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas, ska Mohammed Badran stanna kvar i häkte tills straffet får verkställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 8 oktober 2013.

Hovrättslagmannen Jan Carrick, hovrättsrådet Charlotta Schelvander (referent) och tf. hovrättsassessorn Paul Forsberg samt nämndemännen Christer Folkesson och Arne Gunnarsson har deltagit i avgörandet.

Skiljaktiga meningar av Jan Carrick och Paul Forsberg, se bilaga till anteckningarna från hovrättens huvudförhandling.

AVRÄKNINGSUNDERLAG finns i hovrättens akt.

EKSJÖ TINGSRÄTT

DOM
2013-07-04
meddelad i
Eksjö

Mål nr B 794-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Anders Brokelind
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Jönköping

Målsägande

Feta Ademi
Parallellgatan 23 Lgh 1102
576 33 Sävsjö

Målsägandebiträde:

Advokat Gustaf Ljunggren
Advokatfirman Advis HB
Missionsgatan 2
573 33 Tranås

Tilltalad

MOHAMMED MOHAMMED Badran, 731022-5797
Villagatan 4 Lgh 1101
576 36 Sävsjö
Medborgare i Statslös

Offentlig försvarare:

Advokat Christian Berntö
Berntö Advokatbyrå AB
Box 305
573 24 Tranås

DOMSLUT

Begångna brott

1. Människorov
2. Våldtäkt
3. Rattfylleri

Lagrums

- 4 kap 1 § 2 st brottsbalken
- 6 kap 1 § 1 st brottsbalken
- 4 § 1 st trafikbrottslagen (1951:649)

Postadress

Box 230
575 23 Eksjö

Besöksadress

Sofieholmsgatan 7

Telefon

0381-384 00

Telefax

0381-139 29

E-post: eksjo.tingsratt@dom.se

Expeditionstid

måndag - fredag
09:00-12:00
13:00-15:00

Påföljd m.m.

Fängelse 4 år

Skadestånd

Mohammed Badran ska utge skadestånd till Feta Ademi med 140 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 juni 2013 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Mohammed Badran ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Christian Berntö tillerkänns ersättning av allmänna medel med 47 932 kr. Av beloppet avser 27 945 kr arbete, 9 120 kr tidsspillan, 1 281 kr utlägg och 9 586 kr mervärdesskatt.
  2. Gustaf Ljunggren tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 24 780 kr. Av beloppet avser 16 146 kr arbete, 2 280 kr tidsspillan, 1 398 kr utlägg och 4 956 kr mervärdesskatt.
  3. Kostnaden för försvararen, liksom tidigare förordnad försvarare, och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

Yrkanden och bevisning

Åklagaren har yrkat **ansvar** för *människorov* och *våldtäkt* (åtalspunkten 1) samt för *rattfylleri* (åtalspunkten 2). (Av åklagarens slutanförande såvitt gäller brottslighetens straffvärde framgår att han anser att människorovet utgör mindre grovt brott enligt 4 kap. 1 § 2 st. brottsbalken.)

Åtalspunkten 1

Mohammed Badran har vid 21-tiden den 1 juni 2013 på Östra Esplanaden i Sävsjö bemäktigat sig och fört bort Feta Ademi genom att dra in henne i ett fordon, trots att hon spjärnat emot, med uppsåt att utsätta henne för våldtäkt.

Mohammed Badran har sedan fört bort Feta Ademi i fordonet omkring tre kilometer, sista biten längs en skogsväg till en enslig belägen grillplats öster om Eksjöhovgårdssjön. Härigenom har han försatt Feta Ademi i ett hjälplöst tillstånd. Vid grillplatsen och på ytterligare en plats omkring 100 meter söderut på en stig har Mohammed Badran genom våld tilltvingat sig vaginalt samlag, oralt samlag samt har han fört in sina fingrar i Feta Ademis slida. Våldet/tvånget har bestått i att han dragit och slitit i henne, hållit fast henne samt lagt sig över henne så att hon inte har haft någon möjlighet att komma ur hans grepp och fysiska kontroll.

Målsäganden Feta Ademi har yrkat **skadestånd** med 140 000 kr, varav 125 000 kr för kränkning och 15 000 kr för sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den i juni 2013 tills betalning sker.

Åklagaren och målsäganden har till styrkande av åtalet i dessa delar åberopat följande bevisning.

Muntlig bevisning

- Förhör med målsäganden Feta Ademi
- Förhör med tilltalade Mohammed Badran

- Vittnesförhör med polisman Jonas Axell ang de närmare omständigheterna i samband med gripandet av Badran till styrkande av att han då inte visat några tecken på svaghet i armar och händer samt ang hans kännedom om hur rivmärket på Badrans arm uppkommit.
- Vittnesförhör med Joakim Eng ang hans iakttagelse av misstänkt och målsäganden i terrängen öster om Eksjöhovgårdssjön och hans fortsatta kontakter med dem till styrkande av att målsäganden ville ha hans hjälp och att hon inte frivilligt haft samlag med misstänkt.
- Vittnesförhör med Ann-Katrin Syrén ang hennes iakttagelser av och kontakter med målsäganden i samband med att polis kontaktades till styrkande av att målsäganden varit upprörd och att hon inte frivilligt haft samlag med misstänkt.

Skriftlig bevisning

- Protokoll över brottsplatsundersökning s 28-34 ang förhållandena på platsen till styrkande av att platsen är ödslig och att en dambinda anträffats på den plats målsäganden anvisat för händelsen.
- Protokoll över fordonsundersökning s 43-50 som visar vilka möjligheter det finns att låsa dörrar inifrån.
- Protokoll över klädundersökning målsäganden, s 51-55 PM och fotografier s 21-23 som visar att knäppningen i målsägandens BH är trasig efter händelsen till styrkande av målsäganden uppgifter att den slitits av henne vid tillfället.
- Rättsintyg beträffande målsäganden s 114-117, beträffande misstänkt s 119-122.
- Samtalslista målsägandens mobiltelefon, s. 3ff tilläggsprotokoll

Åtalspunkten 2

Badran har den 1 juni 2013 fört personbil på olika gator och vägar i Sävsjö bland annat Sjövägen efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans utandningsluft under eller efter färden uppgått till 0,35 milligram per liter.

Åklagaren har till styrkande av brottet åberopat analysbevis.

Den tilltalades inställning

Mohammed Badran har förnekat samtliga brott och motsatt sig att betala skadestånd samt inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig för det fall han skulle befinnas vara skadeståndsskyldig.

Muntlig bevisning

Förhören med målsäganden och med den tilltalade har hållits via tolk.

Feta Ademi har i huvudförhöret, på frågor, berättat: Hon var ute och promenerade. Klockan var ungefär 21.00. Hon hade tunn blus och gympaskor och byxor utan knäppning, byxor som man bara drar på. Hon har problem med astma och får ofta svårt att andas, vilket är orsaken till att hon var ute och promenerade. Hon gick från Parallellgatan och kom till en tunnel. Hon tittade på sin telefon och såg att klockan var fem eller sex minuter över nio. Hon hörde en bil komma men såg den inte. Bilen svängde in framför henne upp på trottoaren och stängde hennes väg. Hon kunde inte gå förbi. En man – den tilltalade – gick ur bilen och satte sin hand över hennes mun och tog tag i hennes arm. Han vände henne mot bilen. Hon skrek att han skulle släppa henne men det gjorde han inte. Hon skrek flera gånger. Han öppnade dörren till passagerarsätet. Han puttade in henne i bilen med sina händer och hon hamnade i passagerarsätet fram. Sedan började han köra bilen mot Shellmacken (anm. nu Gulf-macken, som ligger vid t-korsningen mellan väg 127 och väg 128). Hon vet inte varför hon inte gick ur bilen. Hon blev förvirrad när han kom så plötsligt. Hon försökte att öppna dörren genom att dra i handtaget i dörren men det gick inte att komma ut. Hon visste inte att det fanns en knapp på dörren man kunde dra upp för att öppna låset. Hon skrek och han höll då för hennes mun och ögon. Han släppte inte hennes arm. Allt han sa var ”no, no, no”, i övrigt förstod hon inte det språk han pratade. De körde på vägen förbi campingen. Han svängde bilen och stannade den (ungefär vid punkten 5 på kartan på sida 15 i fup). I bilen drog han av henne de kläder hon hade på överkroppen. Hon vet inte om bh:n gick sönder då men i vart

fall var den hel när hon satte den på sig; hon hörde ljud från kläderna. Sedan fortsatte han att köra mot grillplatsen. Hon har varit där tidigare till fots, inte i bil. Han stannade bilen nära vattnet, gick ut ur bilen, öppnade hennes dörr och tog tag i hennes arm och slet ut henne ur bilen. Hon vet inte om han hade nyckel när han öppnade dörren. Hon var chockad och visste inte vad som skulle hända. Hon tänkte fly. Han drog av hennes byxor och underbyxor och slängde dem ner mot vattnet. Hon var nu naken förutom strumpor. Hennes telefon låg i baksätet, den hamnade där vid första stoppet med bilen, hon vet inte hur. Hon befann sig nu utanför bilen men hon höll sig i bilen bakom dörren till baksätet. Han puttade henne så att hon hamnade på passagerarsätet bak. Hon hade benen utanför bilen på marken. Han hade bar underkropp, hon såg inte när han tog av sig kläderna. Hon såg hans penis och han tog tag i hennes huvud i håret och förde in sin penis i hennes mun. Han var stark. Hon försökte att kämpa emot. Hon puttade honom. Han skakade; han var konstig på något sätt, hans armar skakade. Hans penis var inne i hennes mun en gång. Sedan förde han in sin penis i hennes slida. Det gjorde han två gånger. Hon låg nu ner på sätet. Han vände sedan på henne så att hon kom att ligga på magen och han slog henne mycket hårt i rumpan. Hon skrek men hon blev trött så hon kunde inte skrika. Hon skrek och puttade mycket. Hon kände ingen annan utväg än döden. Hon vet inte om hon det var hennes binda polisen hittade men hon hade haft binda på sig på grund av menstruation. Hon fick tag i de kläder som låg i baksätet och hon gick neråt vattnet och hämtade de andra kläderna. Hon sprang men hann inte så långt på grund av andningen. Hon skrek på hjälp. Han kom efter henne och fick tag i henne vid ett träd när hon höll på att ta på sig kläderna. Han höll i hennes arm. Hon trodde att han kanske skulle binda henne vid träet. Han drog ner hennes byxor. Han började föra in fingrarna i hennes slida. Hon skrek mycket men det var svårt att skrika. Han hade inte kläder på sig. Hon skrek. En person kom. Hon såg först bara två ben och hon skrek ”hjälp, hjälp” på svenska. Hon och den tilltalade låg då vid stigen. Den man som kommit gående (vittnet Joakim Eng) kom emot dem. Vittnet sa att han skulle hjälpa henne. Den tilltalade gick av henne. Den tilltalade sa inget till vittnet utan gick iväg. Vittnet gick och hon sprang efter honom

och sa ”hjälp mig”. Vittnet tittade först inte på henne. Hon höll vittnet i armen och sa igen ”hjälp mig”. Vittnet frågade henne varför och om det hänt något farligt. Hon sa ja och hon gick i väg med vittnet. Den tilltalade kom efter och sa till dem att stanna och sa även ”vart ska du ta vägen”. Hon puttade bort den tilltalade och fortsatte gå med vittnet. Hon ringde sin dotter från mobiltelefonen och hann säga till henne att hon haft problem med en man och att hon inte kunde fly. Sedan tog batteriet i telefonen slut. Hon gick vidare med vittnet. Den tilltalade följde efter dem en bit bakom. Hon sa att hon skulle anmäla honom till polisen. Den tilltalade skrek åt henne. De kom till några villor där de knackade på en dörr och där gjorde vittnet en polisanmälan. Hon tror att den tilltalade inte flyttade bilen från grillplatsen förrän efter vittnet kommit.

Feta Ademi har i på mer direkta frågor berättat: Hon har diabetes och astma som hindrar henne i hennes liv. Hon kan inte springa men hon behöver röra sig. Hon har en hjärntumör som ska opereras. Hon har inte mått alls bra efter den aktuella händelsen. Hon har gråtit mycket. Hon sover inte. Hon har mardrömmar. Hon är ute och går endast om yngsta dottern är med. Hon vågar inte gå ute själv. – Hon tror att hon träffade på den tilltalade ungefär två dagar tidigare då hon blev stoppad av en bil och föraren sa att han ville ha sex med henne. Hon är dock inte säker på att det var den tilltalade; mannen vid det första tillfället hade keps som dolde ansiktet och det var en annan bil än den som den tilltalade hade den aktuella dagen. Vid något tillfälle tänkte hon eventuellt att hon sett den tilltalade tidigare. När hon satt sig i bilen trodde hon först att han skulle be om ursäkt för att han prejat henne. När han höll i hennes armar var det jättehårt. Den tilltalade var stark. Ibland var greppet hårdare. I bilen förekom inget annat våld än att han höll i hennes armar och höll för hennes mun samt att han slet av henne kläderna. Han höll i hennes arm under hela bilfärden. Det gjorde ont när han höll och tog i henne men hon hade redan ont i händer och armar. Hon mådde inte bra. När han stannade bilen första gången gick det väldigt snabbt när han slet av henne kläderna på överkroppen. Han släppte kläderna i bilen. Hon har varit vid grillplatsen tidigare och där upplevt hemska

saker; bl.a. en incident med hennes dotter och en incident då deras hund drunknade. Det hände cirka år 1996. Hon minns inte när hon senast var på platsen. Hon minns inte exakt hur han gjorde för att få henne på mage i baksätet, han tog tag i hennes armar. Han slog henne jättehårt med öppen hand. Han höll en hand på hennes rygg och slog med den andra öppna handen på hennes rumpa. Han slog sju gånger. Det var hårda slag. Hon blev jättenervös. Hon puttade honom och han gick sedan i cirklar runt henne. Hon flydde och skrek. När vittnet kom tror hon att de inte låg så långt från bilen. Hon grät. Hon trodde att hon inte skulle träffa sina döttrar igen. När hon gick från platsen med vittnet kom tankarna på vad som hänt tidigare. Hon grät när vittnet kom och hon sa ”hjälp mig”. Kanske trodde vittnet att det varit frivilligt. När vittnet kom reste hon sig och följde vittnet. Den tilltalade följde efter dem och sa ”jag är snäll, jag är snäll”.

Mohammed Badran har spontant lämnat följande berättelse: Han hade inte druckit. Han dricker inte alkohol. Han hade varit hemma hela dagen och han var, när han träffade på målsäganden, på väg hem från en kompis. Hon gick. När hon hörde hans bil stannade hon till. Han frågade vad hon ville och hon bad då om skjuts till Shell-macken. Hon pratade i telefon hela vägen till Shell-macken. Hon sa att hon talade med en kompis. När de sedan kom till macken frågade hon om de inte kunde åka någon annanstans och prata. De stannade första gången på den plats hon beskrivit, vid vägen till Vetlanda. Hon ville gå någonstans där det inte fanns så mycket folk. Hon beskrev vägen till grillplatsen och han körde dit. Han stannade nära vattnet. De gick ur bilen till en sittplats. De satt och pratade. Han förstod inte så mycket. De ”hamnade i början på sex”. Det fanns en gräsmatta eller liknande. Det var på gränsen till samlag. Han hörde henne säga ”kan du hjälpa mig” men han förstod inte med vem hon pratade. Han lyfte upp huvudet och såg då en person längre bort, en man. Han förstod inte vad som hände; han trodde först att hon haft med sig en man. De höll ju på att ha sex. Han sa ”Varför ber du denne man om hjälp, jag kan ju köra dig”. Han sa till mannen att han kunde skjutsa henne men hon sa nej, att hon inte ville. Hon sa sedan ”släpp mig, släpp mig”. Han sa OK och hej då

och gick därifrån. Han funderade över hennes beteende och över att någon annan sett dem nästan ha samlag. Kanske kände hon vittnet. Han har bett polisen om en undersökning av sin händer; han har på båda händer fingrar som inte fungerar. Kvinnan tog själv av sig sina kläder.

Mohammed Badran har på frågor berättat: När de befann sig i bilen klappade hon på hans kropp och i hans underliv. Sedan de kommit fram till grillplatsen klappade han på hennes lår. Självklart var han förvirrad. Allt kändes onormalt. Han fick erektion när de satt och pussades och kramades. Han har inte tagit av henne några kläder. Hon tog själv av sig sina kläder vid grillplatsen. Bilen stod parkerad precis sidan om bänken (visar på nedre bilden på s. 32 fup). Hon tog på sina kläder först efter det att vittnet kommit. När de satt på bänken hamnade hans hand på hennes bröst. Hon tog av sig. Hon ville öppna sin bh. De bestämde sig för att gå en bit bort och lägga sig på marken. Hon var då naken upptill men hade fortfarande byxor på sig. De befann sig då fem-tio meter från bilen. Hon drog ner sina byxor till knäna och detsamma gjorde han. Innan något hann hända kom vittnet. Jämfört med fotot på s. 32 befann de sig när de låg ner, något till vänster om fotot och bilen fanns mellan dem och bänken. Det stämmer inte att de var 100-150 meter från grillplatsen. Varför skulle de gå så långt?! Bilen stod bara ett par meter från bänken. När vittnet kom var de precis på gång men han hade inte hunnit stoppa in sin penis i henne. Det är pinsamt att berätta men hon tog hans penis i sin mun och han fick erektion av det. Det hände vid bänken. Han har inte haft sina fingrar i hennes slida. När vittnet var där sa han att han kunde skjutsa henne. När hon inte ville det så gick han. Han körde till andra sidan sjön och parkerade där. Han ville vara ensam på grund av något jobbigt som hänt med hans pappa. Han såg inte målsäganden och vittnet efter det att han lämnade grillplatsen. Jo, han körde efter dem en gång eftersom han en sista gång vill fråga henne om hon inte ville ha skjuts. Han sa till vittnet att om ni misstänker något så ta mitt registreringsnummer och ta mitt namn. Han vet inte om den binda som återfanns på platsen kom från målsäganden. Den kan ha legat på platsen där de tänkt ha samlag. Orsaken till att han inte berättade

spontant om oralsex var att det var pinsamt. Han var aldrig våldsam. Hon tog själv av sig sina kläder. Allt var frivilligt. Han märkte inte att hon var ledsen. Hon ändrade sig när vittnet dök upp. När vittnet kom hade målsäganden naken överkropp och byxorna nerdragna. Han hade sina byxor till knäna.

Polismannen Jonas Axell: Han kom i kontakt med Mohammed Badran när denne kom körande i bil. Han gick fram till bilen för att se om det var den misstänkte. Föraren stämde in på signalementet. Han beslutade att gripa Mohammed Badran och försökte få kontakt med honom men Mohammed Badran reagerade inte. Den tilltalade satt och stirrade fram och höll i ratten. Han fick slita ut Mohammed Badran ur bilen. Han slet ut honom och fick tag i andra armen. Den tilltalade gjorde passivt motstånd; han gjorde tydligt motstånd och han fick dra honom ut ur bilen. Han och kollegan fick ta i varsin arm. Den tilltalade vägrade att ta upp händerna på biltaket varför han fick föra upp hans händer för att kunna visitera honom. Då spjärnade han emot. Han fick tvinga ner Mohammed Badrans arm för att kunna förse denne med handfängsel. Han uppfattade inte att den tilltalade skulle vara handikappad i fråga om sina händer; han kunde ta tag och kunde göra motstånd. Mohammed Badran var frånvarande. Det är svårt att säga om han var påverkad. De förde Mohammed Badran till polisstationen i Eksjö där blodprov togs, vilket regelmässigt görs vid våldsbrott. – Han träffade Feta Ademi. Hon var helt förstörd och verkade jätteledsen och uppriven. Det var svårt att få några uppgifter från henne om vad som hänt. Hon grät.

Joakim Eng: Han gick en kvällspromenad runt sjön. Han hade sjön på sin högra sida. Han kom in i en skogsdel och såg en bil stå på skogsstigen vilket förvånade honom. Han gick vidare. Han såg då två personer ligga invid stigen tio till femton meter längre fram. Eftersom det var lördagkväll och det var ett par uppfattade han dem först som just ett par. Han trodde först att de ville vara ifred så han gick runt dem men det knakade till när han gick så att han hördes. Kvinnan bad då honom om hjälp. Han såg hur de låg; kvinnan låg på magen och mannen halvlåg över henne

med sitt underliv mot hennes bak. Mannen hade byxorna nerdragna. Han tror att de hade kläder på överkroppen men det var pinsamt så han tittade inte så noga. När kvinnan sa ”kan du hjälpa mig” befann sig han cirka tio meter ifrån. Han frågade vad hon ville ha hjälp med. Hon upprepade då att hon ville ha hjälp. Mannen – den tilltalade – reste då sig upp och försökte förklara. Den tilltalade pratade om sin bil och att han inget hade att dölja. Den tilltalade sa att han kunde ta hans registreringsnummer. Detta sa han på svenska. De stod kvar en liten stund men allt målsäganden sa var ”kan du hjälpa mig”. Mannen höll inte fast henne eller något sådant så han (vittnet) fick ingen tydlig bild av vad som hänt. Han fortsatte sin promenad. Målsäganden gick några meter bakom honom. Den tilltalade kom då körande i väldig fart längs stigen efter dem. Målsäganden upprepade ”kan du hjälpa mig” och han uppfattade henne som rädd. Först då förstod han att han skulle hjälpa henne. Den tilltalade kom fram och försökte övertala målsäganden att följa med honom, han var envis. Han fick säga till den tilltalade att hon inte ville. Det uppstod ett ordentligt verbalt bråk mellan honom och den tilltalade som var mycket påstridig. Efter en stund gav den tilltalade upp och körde iväg tillbaka längs stigen. Han upplevde att situationen varit hotfull men han kände sig inte hotad personligen. Han och målsäganden fortsatte att gå och de kom ut vid några nybyggda hus. Hon ville ringa men hennes telefon fungerade inte. Han tror att hon stod med sin mobil en stund. Han sa till henne att han inte förstått henne. Han hade lite dåligt samvete då han inte förstått direkt vad som hänt. Allt kändes konstigt. Han kände att han behövde skydda henne. Han insåg nog inte det först eftersom hon inte grät eller så, han ”läste inte av någon panik”. Hon var tyst. Han kände att de behövde ringa polisen men han hade ingen telefon. Han såg att det fanns folk i ett hus och då ringde han på där. Framme vid huset uppfattade han henne mer som chockad; först visste han inte hur han skulle ”läsa av” henne men vid huset upplevde han henne mer som chockad. Hon grät inte och sa inte mycket heller. Kvinnan i huset kom ut och tog över. – Han känner inte till terrängen väl. Han har inte bott i Sävsjö länge. Bilen stod ungefär där fotot överst på s. 33 är taget (visar på fotot). Han vet inte om det finns en grillplats i närheten. Han såg inte så väl men han tror att målsäganden,

när han såg henne först, hade kläder på överkroppen. Hon låg på magen. – Han är lärare och det kan vara så att han har målsägandens barn i skolan men han vet inte. Han är mentor åt invandrarelever. Han har bott i Sävsjö i bara ett år. När målsäganden först bad om hjälp var det inte på något särskilt sätt utan det var ingen känsla i det, hon grät inte. I det läget var det mest Mohammed Badran han pratade med. På vägen från platsen grät målsäganden inte, såvitt han hörde. När hon bad om hjälp undrade han vad som pågick. Det kan stämma att han sa ”kan inte han hjälpa dig”, då menande den tilltalade. Han förstod inte, han trodde att det kunde ha varit ett gift par eller så. Hon bad om hjälp. Han kunde inte läsa av något från hennes röstläge när hon bad om hjälp.

Ann-Katrin Syrén: Det kom en kvinna och en man. De bad henne ringa till polisen. Kvinnan hade blivit överfallen. Hon verkade uppriven, ledsen, tilltufsad, smutsig och gräsig och lite så. Hon grät och var lite skakig och chockad. Hon skakade i händerna. Hon frågade senare vad som hänt och målsäganden sa att hon hade blivit överfallen av en man i en bil. Han hade dragit av henne kläderna. Hon var chockad. Hon frågade inte mer om vad som hänt. Målsäganden hade lite svårt med språket men var också så ledsen att hon hade svårt att uttrycka sig. Hon tog målsäganden på allvar; hon verkade väldigt uppriven och påverkad av vad som hänt. Hon har tidigare sett kvinnan vara ute och gå.

Tingsrättens bedömning

Ansvar

Mohammed Badran har förnekat rattfylleri och hänvisat till att han inte dricker alkohol. Polismannen Jonas Axell har berättat att de tog prov på den tilltalade som visade positivt för alkoholpåverkan. Denna uppgift tillsammans med åberopat analysbevis innebär, då det inte är tvistigt att den tilltalade vid tillfället körde bil, att åtalet för rattfylleri är styrkt och att bedöma som åklagaren gjort.

Tingsrätten gör följande överväganden i fråga om den första åtalpunkten.

Målsäganden Feta Ademi har lämnat en trovärdig berättelse som förefaller självupplevd. Om man utgår från att målsägande varit med om en traumatisk händelse, finns det inget i hennes sätt att berätta som inger betänkligheter. Berättelsen är inte logisk och strukturerad men det är inte heller att vänta; en längre berättelse som i detalj är stringent och helt statisk finns det ofta anledning att ifrågasätta. Om Feta Ademi ljuger finns det två möjliga scenarion: Det var fråga om frivilliga sexuella aktiviteter med Mohammed Badran men då de blev påkomna var hennes reaktion, för att klara sig ur den pinsamma situationen, att anklaga Mohammed Badran för brott; anklagelser som hon sedan vidhållit under den rättsliga processen under vilken han varit berövad friheten. Detta scenario är i sig högst osannolikt. Det andra möjliga scenariot är Feta Ademi redan före händelsen haft för avsikt att "sätta dit" Mohammed Badran. Det har inte framkommit något skäl till varför hon skulle göra så; inte heller Mohammed Badran har lämnat några uppgifter som tyder på att de två känner varandra sedan tidigare eller att det skulle finnas något motiv till ett sådant agerande från hennes sida. Om detta scenario var det tänkta förutsätter planen ett vittne och sett utifrån det förefaller då valet av plats ytterst märklig eftersom det är en relativt avlägsen plats och risken/möjligheten för upptäckt måste ha framstått som mycket osäker. Utifrån dessa överväganden gör tingsrätten bedömningen att Feta Ademis berättelse i väsentliga delar är mycket trovärdig.

Den berättelse som den tilltalade Mohammed Badran lämnat är inte särskilt trovärdig och berättelsen innehåller en del märkliga detaljer, exempelvis om hans agerande efter det att vittnet Joakim Eng kommit till platsen. Att målsägandens berättelse är mer trovärdig än den berättelse som den tilltalade lämnat har dock i sig ingen avgörande betydelse, utan för att hennes berättelse ska kunna läggas till grund för en fällande dom måste den ses i belysning av vad som i övrigt kommit fram i

utredningen. Hennes berättelse måste ha sådant stöd i övrig utredning att berättelsen kan ses som tillförlitlig.

Målsägandens berättelse innehåller några detaljer som ger anledning till närmare överväganden; först hennes påståenden om våld från den tilltalades sida. Hon har hävdats dels att han tagit hårda tag i hennes armar när han fört henne in och ut ur bilen, dels att han slagit henne på rumpen jättehårt sju gånger. Det finns ingen medicinsk utredning som ger stöd för att hon utsatts för kraftigt våld mot bakdelen och inte heller finns inte något antecknat om rodnader eller blåmärken på armar. Samtidigt finns det inga objektiva iakttagelser av våld och eftersom upplevelsen av våld är mycket subjektivt är det ofta svårt att dra några slutsatser om kraften i visst våld enbart utifrån en målsägandes uppfattning om den smärta som våldet lett till. Möjligen kan man se den bristen i polisutredningen att målsäganden inte läkarundersökts även några dagar efter händelsen, eftersom blåmärken inte alltid syns omedelbart i anslutning till det våld som lett till blödningen.

En andra omständighet som ger anledning till närmare överväganden är Joakim Engs uppgifter om att målsäganden inte verkade vara i affekt när han träffade på henne och när hon först bad om hjälp. Samtidigt synes vittnet tycka att det delvis berott på honom; att han av omständigheterna inledningsvis trott att det var fråga om frivilligt agerande och att han inte kunde "läsa av" situationen, vilket lett till att det tog en stund innan han insåg att något allvarligt hänt. Joakim Eng har dessutom berättat att han efter en stund, när de promenerat en bit, när den tilltalade kom farande i bil, och även när de kom fram till vittnet Ann-Katrin Syréns hus, uppfattade målsäganden som chockad. Tingsrätten har noterat att vittnet vid flera tillfällen under förhöret berättat att han inte kunde "läsa av" situationen rätt och att han var bekymrad över detta. En del av förklaringen till hur han i det inledande skedet uppfattat Feta Ademi, kan således ha att göra med Joakim Engs möjligheter att observera sociala sammanhang och dra slutsatser om sina observationer. Den omständigheten att målsäganden enligt Joakim Eng inte skrek kan förklaras av

målsägandens utsatta situation och av hennes astmabesvär. Inte heller Joakim Engs uppgift om att målsäganden hade normalt röstläge när hon bad om hjälp kan man dra några bestämda slutsatser av.

En tredje omständighet som föranleder ytterligare överväganden är frågan om varför Feta Ademi inte lyckades ta sig ur bilen (om hon försökte). Det är, även om en kriminaltekniker undersökt bilen, inte helt klart hur billåset fungerar, t.ex. om spärren som genom att trycka ner knappen, består om man utifrån stänger dörren, dvs. om Feta Ademi haft möjlighet att ta sig ur bilen efter det att Mohammed Badran stängt dörren om henne men innan han hunnit runt till förardörren. Detta är en brist i utredningen. Samtidigt kan man inte utgå från att en person i den situation som Feta Ademi befunnit sig i ska agera lugnt och rationellt. En person i upprörd sinnesstämning kan vara så rädd och passiv att några försök att ta sig ut inte alls görs. Till detta kommer även Feta Ademis relativt skröpliga fysiska tillstånd; hon har besvärande astma och väntar på en operation av en hjärntumör. Inte heller den omständigheten att Feta Ademi inte tagit sig ut ur bilen, kan man således dra några säkra slutsatser av.

Mot de frågetecken som nu redovisats ska ställas den utredning som ger direkt stöd åt vad målsäganden berättat:

- Målsägandens bh har slitits sönder. Det förefaller mindre sannolikt att hon skulle ha tagit på sig en trasig bh och det finns ingen anledning att sätta ifråga hennes uppgift om att bh:n var hel när hon tog den på sig. Det förefaller inte heller särskilt sannolikt att hon själv skulle ha slitit av sig bh:n.
- Mohammed Badrans uppgift om att han är handikappad såtillvida att han inte kan använda sin händer till att ta att hålla ett fast tag i en eller två armar, är motbevisad genom de uppgifter som polismannen Jonas Axell lämnat.
- Genom Joakim Engs uppgifter är visat att han såg Mohammed Badran och målsäganden ligga är den lilla träddunge som kan ses på det övre fotot på s. 33 i förundersökningsprotokollet. Det är alltså fråga om en plats som kan förefalla

mindre lämplig för frivilliga sexuella aktiviteter med tanke på underlaget som troligen i vart fall delvis består av barr. Att det är visat att det är fråga om just denna plats innebär även att Mohammed Badran är motbevisad i fråga om platsen där han menar det frivilliga samlaget skulle ha varit på gång att påbörjas (jfr det nedre fotot på s. 32 och uppgiften om bilens placering i förhållande till bänken på bilden och hans uppgift om sin och målsägandens placering när de låg ner).

- Ann-Katrin Syréns uppgifter om Feta Ademis sinnestillstånd när hon först såg målsäganden; enligt vittnet var det ingen tvekan om att hon uppfattade att något allvarligt inträffat. Även uppgifter som Joakim Eng lämnat om målsägandens sinnestillstånd när det kommit en bit på väg från platsen och när de kom fram till Ann-Katrin Syréns hus, liksom uppgifter från polismannen, talar i samma riktning.
- Målsäganden Feta Ademi hade menstruation vilket, även om det givetvis inte utesluter frivilligt samlag, i någon mån talar emot att hon efterfrågat ett tillfälligt sexuellt umgänge med en okänd man.
- Joakim Eng har direkt när målsäganden upptäckt honom blivit ombedd att hjälpa henne. Man måste fråga sig varför hon skulle göra så om de sexuella aktiviteterna mellan henne och den tilltalade var helt frivilliga. Visserligen skulle det i den situationen givetvis ha varit pinsamt att bli påkommen, men att Feta Ademi omedelbart skulle reagera med att be om hjälp, förefaller ytterst osannolikt. En mer trolig reaktion vore att snabbt ta på sig kläderna och gå ifrån platsen utan att ta kontakt med vittnet. Alternativet dvs. att målsäganden momentant, i den situation hon befann sig i när vittnet upptäckte personerna på marken, skulle fabricera ett scenario med övergrepp, eller att Feta Ademi planerat att ”sätta dit” Mohammed Badran förefaller inte det minsta troligt.
- Joakim Eng har även lämnat uppgifter om Mohammed Badrans agerande efter det att han upptäckte de båda i skogen och en stund senare då Mohammed Badran ”i väldig fart” körde ikapp Joakim Eng och målsäganden. Mohammed Badrans agerande synes mycket motsägelsefullt; å ena sidan ger han sken av att

vilja skjutsa och hjälpa målsäganden och å andra sidan var han verbalt aggressiv mot vittnet och verkar ha varit mycket angelägen att det inte ska uppfattas som att Mohammed Badran begått ett övergrepp mot målsäganden. Att Mohammed Badran skulle agera så i en situation där det varit fråga om frivilligt samlag, förefaller mycket osannolikt.

- Målsäganden har enligt rättsintyget haft en hudavskrapning under vänster bröst, cirka fyra cm i diameter, en skada vars storlek, enligt den kontrakterade rättsläkaren, talar för att den uppkommit genom tangentiellt våld och är förenlig med att den uppstått i samband med rörelse av bålen mot marken och vars utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten för skadans uppkomst. En hudavskrapning på detta ställe, som hon bör ha fått när hon låg på magen, talar i någon mån mot att det varit fråga om frivilligt sex.
- Målsägandens mobiltelefon har undersökts och man har kunnat konstatera att det mellan kl. 15.35 och 22.07 den aktuella dagen, inte ringdes några telefonsamtal till eller från telefonen (se s. 3ff i tilläggsprotokoll). Genom denna utredning motbevisas den tilltalades uppgift om att målsäganden talade i telefon under inledningen av bilfärden, en omständighet som om den inte var motbevisad skulle kunnat ge stöd åt den tilltalades berättelse.
- Det är inte helt klart på vems initiativ polisanmälan gjordes; om det var målsäganden eller Joakim Eng som bad Ann-Katrin Syrén att ringa. Under alla förhållanden har målsägandens sinnesstämning kort efter händelsen lett till att polis kontaktades. Att så skedde och att anmälan gjordes i direkt anslutning till händelsen talar för att målsäganden varit föremål för ett övergrepp.

Slutsatsen av vad som nu sagts är att målsägandens uppgifter har mycket starkt stöd i utredningen i övrigt (jfr t.ex. NJA 1980 s. 725 och NJA 1988 s. 40). Frågan är då om den omständigheten att målsäganden, såvitt utredningen visar, inte haft några påvisbara skador i form av rodnader eller blåmärken gör att hennes berättelse ska bedömas som inte tillförlitlig. Med tanke på vad som sagts ovan om att det rent allmänt är svårt att dra några slutsatser om kraften i våld (och därmed om sannolika

skador) enbart utifrån en målsägandes uppfattning av den smärta som våldet lett till, gör tingsrätten bedömningen att avsaknaden av skador – eftersom bevisningen i övrigt är relativt entydig – inte leder till att hennes berättelse inte bör ses som tillförlitlig.

Tingsrätten har alltså funnit att målsägandens uppgifter har starkt stöd i övrig utredning och att de därför är tillförlitliga. Utifrån denna bedömning är utrett att Mohammed Badran sexuellt förgripit sig på Feta Ademi i enlighet med vad som anges i gärningsbeskrivningen. Gärningen är, som åklagaren gjort gällande, att bedöma som *våldtäkt*.

Mohammed Badran har tvingat in målsäganden i sin bil och förhindrat att hon tog sig ut ur bilen dels genom att under färden mer eller mindre hela tiden hålla tag i hennes arm, dels genom att med hjälp av spärrknapp försvåra för Feta Ademi att ta sig ut ur bilen, vilket man kan sluta sig till utifrån hennes uppgift om att hon utan resultat drog i dörrens handtag. Han har genom detta agerande bemäktigat sig henne och fört bort henne, till en relativt avlägsen plats där han utsatt henne för våldtäkt. Han har alltså berövat henne friheten under bilfärden. Detta innebär i sig att Mohammed Badran gjort sig skyldig till ett olaga frihetsberövande, ett brott som i sig (om det inte är mindre grovt) har ett straffminimum på ett års fängelse (4 kap. 2 § brottsbalken).

Frågan är då om Mohammed Badran, redan när han frihetsberövade Feta Ademi, även haft uppsåt att skada henne till liv eller hälsa, dvs. att frihetsberövandet var ett led i en plan som skulle fullbordas genom våldtäkt. Om han haft sådant uppsåt har han, i stället för olaga frihetsberövande, gjort sig skyldig till det allvarigare brottet människorov enligt 4 kap. 1 § brottsbalken: Mohammed Badran har redan efter en mycket kort färd, som med tanke på vägsträckan inte kan ha tagit mer än en eller ett par minuter, stannat till och slitit av målsäganden de kläder hon hade på överkroppen. Väl framme vid grillplatsen, efter ytterligare några få minuters färd,

har han omedelbart fortsatt det sexuella övergreppet. Det kan alltså inte råda någon tvekan i fråga om hans uppsåt; det är visat att hans avsikt med att bemäktiga sig henne och föra bort henne var att begå våldtäkt mot henne. Detta innebär att han haft sådan avsikt till skada som avses i nyss nämnd bestämmelse (jfr RH 1983:104). Han har då gjort sig skyldig även till *människorov*. Med tanke på att själva frihetsberövandet varat relativt kort tid och då den allvarligare delen av gärningen är våldtäktsbrottet, är människorovet att bedöma som mindre grovt i enlighet med bestämmelsen i andra stycket nyss nämnd paragraf.

Straffvärde och påföljd

Minimistraflet för våldtäkt är fängelse i två år. Straffvärdet för människorovet i sig överstiger fängelse i ett år (jfr straffminimum för olaga frihetsberövande som inte är mindre grovt). Målsäganden har i detta fall – rent juridiskt tekniskt – blivit utsatt för tre övergrepp; först när hon tvingades till oralsex och därefter till vaginalt sex samt slutligen då den tilltalade förde in fingrar i hennes underliv. Av målsägandens uppgift om tiden då hon påbörjade sin promenad och med utgångspunkt från att hon ringde dottern strax efter kl. 22.00, kan man dra slutsatsen att övergreppet pågick i 30-45 minuter. Det har alltså inte varit fråga om ett kortvarigt händelseförlopp. Vidare ska beaktas att våldtäkten föregicks av ett frihetsberövande som syftade just till att målsäganden skulle försättas i vanmakt genom att hon fördes i bil till en relativt avlägsen plats. Utifrån vad som nu sagts gör tingsrätten bedömningen att gärningarna sammantaget har ett straffvärde motsvarande fängelse i fyra år. Det begångna rattfylleriet påverkar inte detta straffvärde. Med ett så högt straffvärde finns det inte anledning att överväga annan påföljd än fängelse.

Skadestånd

Målsäganden Feta Ademi har utsatts för en mycket allvarlig kränkning. Enligt nyligen ändrad praxis ska kränkingsersättningen till våldtäktsoffer som schablon bestämmas till 100 000 kr. I målet förekommer inga omständigheter som ger anledning till avsteg från schablonbeloppet. Till detta kommer att målsäganden blivit utsatt för människorov som även det innebär en allvarlig kränkning. Med

beaktande även av det psykiska lidande som målsäganden drabbats av, gör tingsrätten bedömningen att begärt skadestånd är skäligt.

Fortsatt häktning

För våldtäkt är föreskrivet ett minimistraff motsvarande fängelse i två år. Detta innebär att Mohammed Badran ska vara fortsatt häktad om det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas, vilket det inte är. Han ska därför kvarbli i häkte tills domen vinner laga kraft i ansvarsdelen.

Övriga frågor

Då den tilltalade döms för brott som har fängelse i straffskalan ska han betala en avgift till Brottsofferfonden.

Gustaf Ljunggren och Christian Berntö ska ersättas för arbete m.m. enligt respektive begäran. Med beaktande av längden på fängelsestraffet ska staten stå för dessa kostnader liksom kostnaden för tidigare offentlig försvarare.

Hur man överklagar; se bilaga

Skrift med överklagande ska ställas till Göta hovrätt men ges in till tingsrätten senast den 25 juli 2013.

På tingsrättens vägnar

Ulf Ljungdahl

Avräkningsunderlag; se aktbilaga

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE

Den som vill överklaga ska göra detta skriftligen.

Överklagandet ställs till Högsta domstolen men ska inlämnas eller insändas till hovrätten. Skrivelsen ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges under rubriken ”Hur man överklagar”. Någon tidsgräns gäller dock inte för beslut om häktning, kvarhållande i häkte, tillstånd till restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud.

Beslutet om skyldighet för någon att ersätta rättegångskostnader, ersättningsbeslut i övrigt samt beslut om avräkning av tiden för frihetsberövande får överklagas utan att man klagat på domen i övrigt.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Kravet på prövningstillstånd gäller dock inte när Justitiekanslern eller någon av Riksdagens ombudsmän överklagar i ett mål där allmänt åtal förs.

Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen; eller
2. det finns synnerliga skäl till en prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvillan förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, som samtidigt föreligger för bedömning, kan prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

I överklagandet till Högsta domstolen ska följande uppgifter lämnas

1. klagandens namn, postadress och telefonnummer,
2. den dom eller det beslut som överklagas (dagen för hovrättens avgörande och hovrättens målnummer),
3. den ändring som yrkas i hovrättens avgörande,
4. grunderna för överklagandet med uppgift om i vilket avseende hovrättens skäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de omständigheter som åberopas för att prövningstillstånd ska meddelas, när sådant tillstånd krävs och
6. de bevis som åberopas med uppgift om vad som ska styrkas med varje bevis.

Skrivelsen bör vara egenhändigt undertecknad av klaganden eller klagandens ombud.

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 23

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2013-09-10
Jönköping

Aktbilaga 23
Mål nr B 2053-13

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 731022-5797	Datum för dom 2013-09-10
Efternamn Badran	Förnamn MOHAMMED MOHAMMED

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2013-06-02	Datum
---------------------	-------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Charlotta Schelvander

Dok.Id 178307

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping	Besöksadress Hovrättsgränd 4	Telefon 036-15 69 00 E-post: gota.hovratt@dom.se www.gotahovratt.se	Telefax 036-15 65 36	Expeditionstid måndag – fredag 08:00-16:00
---	--	--	--------------------------------	---

Skiljaktiga meningar i hovrätten

Hovrättslagmannen Jan Carrick är skiljaktig och anför följande. I målet finns inga objektiva fynd som talar för att målsäganden blivit utsatt för brott. Avgörande i skuldfrågan blir därför den stödbevisning åklagaren i övrigt åberopat. Den bevisningen är enligt min mening svårtolkad. Joakim Eng har således uppgivit att han inledningsvis inte trodde annat än att fråga var om en frivillig samvaro och att således inget tydde på att han kom att bevittna ett pågående övergrepp. Målsägandens i vanlig samtalston framställda fråga om vittnet kunde hjälpa henne kan naturligtvis tolkas så att målsäganden verkligen hade utsatts för ett övergrepp och var i behov av hjälp. Det finns emellertid enligt min mening utrymme för att tolka det på annat sätt, t.ex. att målsäganden i den då uppkomna situationen så snabbt som möjligt ville ta sig därifrån. – Beviskravet i brottmål kan formuleras så att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den åtalade begått den åtalade gärningen. Det finns enligt min mening utrymme för sådant tvivel i detta mål. Jag vill därför ogilla åtalet för våldtäkt och människorov.

Tf. hovrättsassessorn Paul Forsberg är skiljaktig beträffande fängelsestraffets längd och anför följande. Med beaktande av det sakliga och tidsmässiga samband som råder mellan gärningarna finner jag att brottslighetens samlade straffvärde, även med beaktande av 29 kap 1 § andra stycket andra meningen brottsbalken, inte överstiger fängelse 3 år 6 månader.